

Η ισχύς εν τη ενώσει

Ο σχολικός εκφοβισμός έχει πάρει τρομακτικές διαστάσεις, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά σε παγκόσμια κλίμακα.

Γονείς και εκπαιδευτικοί πρέπει να βρισκόμαστε σε διαρκή επαγρύπνηση και επικοινωνία προκειμένου να προλαμβάνονται τέτοια φαινόμενα που αποτελούν πλέον παθογένεια.

Από την πλευρά της οικογένειας, κρίνεται απαραίτητη η παρουσία του γονέα στο σχολείο όπως και η συνεχής επικοινωνία και σταθερή συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς.

Δυστυχώς, οι περισσότεροι γονείς απομακρύνονται από το σχολείο όταν τα παιδιά τους ολοκληρώσουν την φοίτηση τους στο Δημοτικό. Κατά τις ενημερωτικές συναντήσεις, οι αίθουσες είναι σχεδόν άδειες, όπως επίσης και κατά τις συνελεύσεις του Συλλόγου Γονέων & Κηδεμόνων, παρά τις επίμονες εκκλήσεις και προσκλήσεις μας.

Είναι κατανοητό, βέβαια, ότι οι γρήγοροι ρυθμοί σε συνδυασμό με τις ολοένα αυξανόμενες απαιτήσεις και προκλήσεις του σύγχρονου τρόπου ζωής, δεν αφήνουν πολλά περιθώρια, χρονικά και ψυχικά. Ωστόσο, δεν πρέπει να αποτελούν εύκολη δικαιολογία! Η γονεϊκότητα ήταν πάντα συνυφασμένη με την υπέρβαση, υπό την έννοια της ευθύνης και της δέσμευσης προς τα ανήλικα, κυρίως, τέκνα μας. Συνεπώς, παρά τις όποιες δυσκολίες, επιδιώκουμε να συμμετέχουμε στη ζωή των παιδιών μας ενεργά και αδιαλείπτως. Το σχολείο, πέραν του βασικού ρόλου του, ο οποίος συνίσταται στην παροχή γνώσεων και εφοδίων, αποτελεί, επίσης, το κύριο σημείο συνάντησης, αλληλεπίδρασης και κοινωνικής επαφής μεταξύ των παιδιών. Εντός του σχολείου και μέσα από τις εκεί συναναστροφές και παρέες αναπτύσσονται, υιοθετούνται και εκδηλώνονται ποικίλες συμπεριφορές.

Να έχουμε πάντα κατά νου ότι, μέσα στον όγλο και τη μάζα, στις παρέες και τις "κλίκες" χάνεται, πολλές φορές, η ατομική ταυτότητα, η προσωπική διαφοροποίηση. Πολύ περισσότερο, όταν πρόκειται για παιδιά και εφήβους, των οποίων η προσωπικότητα δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμη και ταυτόχρονα είναι ευάλωτα στον επηρεασμό, την συγχώνευση και την ταύτιση.

Πέραν της διαπαιδαγώγησης εντός του οικογενειακού πλαισίου, είναι, επίσης, χρέος και καθήκον του γονέα να είναι παρών και να αναλαμβάνει ενεργό ρόλο, δράση και συμμετοχή στη σχολική κοινότητα.

Γονείς και εκπαιδευτικοί γινόμαστε ασπίδα και ανάχωμα σε δυνάμει επικίνδυνες και παραβατικές συμπεριφορές που απαντώνται πια σε καθημερινή βάση και απειλούν τη σωματική και ψυχική ακεραιότητα των παιδιών μας εντός και εκτός σχολείου.

«Κάλλιον του θεραπεύειν το προλαμβάνειν»

Για το ΔΣ